

การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นปีที่ 3
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด*

THE DEVELOPMENT OF ENGLISH LISTENING SKILL THROUGH ENGLISH
SONGS OF THE THIRD YEAR STUDENTS IN ENGLISH TEACHING
PROGRAM AT MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY,
ROI ET CAMPUS

กฤษณ์ ศรทัตต์¹, ชัยวิษณุ สีดาบุตร², อัจฉรา ไชยราช³,
ธณพร โปมิน⁴, ณัฐพงษ์ ขจรแสงเจริญ⁵
Krit Soratat,¹ Chaiwit Sridabuth², Ajchara Chaiyaraj³
Thanaporn Pomin⁴, Nuttapong Khachornsangcharoen⁵
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด^{1,2,3,4,5}
Mahamakut Buddhist University, Roi Et Campus^{1,2,3,4,5}
Email : KritMBU@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียน สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 13 รูป/คน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจงกับนักเรียนที่เรียนวิชา ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง แบบแผนการทดลองที่ใช้เป็นแบบฝึกก่อนและหลังการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง แผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมิน และเกณฑ์การประเมินความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ แบบบันทึกหลังการเรียนของนักเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อ

แผนการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีประสิทธิผล และค่าอำนาจจำแนกรายชื่อ

ผลการวิจัยพบว่า 1. แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะฟังภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงภาษาอังกฤษ ที่ผลิตขึ้นมีประสิทธิภาพมีค่าเท่ากับ 82.72/83.06 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 0.5796 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 57.96 3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้เพลงภาษาอังกฤษมีค่าคะแนนทดสอบหลังเรียน สูงกว่าค่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 23.33 4. นักเรียนมีความพึงพอใจในแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะฟังภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมีคุณภาพและความเหมาะสมมาก

คำสำคัญ : 1. การพัฒนาทักษะการฟังเพลงภาษาอังกฤษ 2. เพลงภาษาอังกฤษ 3. นักเรียน

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the development of English listening skill through English songs of the third year students in English Teaching program at Mahamakut Buddhist University, Roi Et Campus. Thirteen students who studied English Listening and Speaking in the first Semester of the academic year 2020, the major in the English Teaching Program at Mahamakut Buddhist University, Roi-Et, Campus, were obtained from a purposive sampling method. This research was a quasi-experiment with a one group pre- and post-test design. The pre-and post- English Listening tests, Lesson plans, writing ability evaluation forms, and the questionnaire of student's satisfaction with the lesson plan were research instruments. Data were calculated and presented as percentages, means with standard deviations, and effectiveness and discrimination indices.

The results of the research were follows: 1. the efficiency of the lesson plans of the development of English listening skills through English songs was 82.82/8306 which was higher than criteria set of 80/80. 2. The effectiveness index of lesson plans of English listening skills through English songs was at 0.5796 whereas the student's learning progress was at 57.96%. 3. The post-test score of learning achievement for the development of English listening skills through English songs was higher than that of

the pre-test score by 23.33%. 4. The post-test demonstrated a higher level of student satisfaction score as compared to the pre-test.

Keywords : 1. The Development of English Listening Skill 2. English Songs 3. Students

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ในสังคมยุคปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง โดยเฉพาะการสื่อสาร เทคโนโลยีและวิทยาการต่างๆ ส่งผลกระทบต่อถึงกันอย่างรวดเร็วย่างตาย ซึ่งการสื่อสารเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะสื่อความเข้าใจซึ่งกันและกัน ทั้งภายในและต่างประเทศซึ่งจำเป็นต้องใช้ภาษาที่หลากหลาย ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลภาษาหนึ่ง ซึ่งคนเกือบทั่วทั้งโลกใช้สื่อความหมายเพื่อทำความเข้าใจกันไม่ว่าจะเป็นทางด้านเอกสารหรือการดำเนินชีวิตประจำวันไม่ยิ่งหย่อนกว่าภาษาอื่นที่มนุษย์ต้องศึกษา และพัฒนาความสามารถในทักษะวิชาชีพของตนอันเนื่องมาจากความเจริญก้าวหน้าและความเปลี่ยนแปลง หรืออาจกล่าวได้ว่า มนุษย์จะอยู่ในสังคมได้ ต้องพัฒนาตนเองเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตให้เท่าเทียมกับโลกในยุคปัจจุบัน และโดยเฉพาะสถานประกอบการต่างมีความต้องการหรือจำเป็นต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้หลายๆด้าน รวมทั้งความชำนาญด้านการใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี (ธีรวิทย์ ภิญโญณัฐกานต์, 2553)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2542 (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2545) มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกายจิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม ในการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ เน้นความรู้คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสม ให้สถานศึกษาจัดสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพแนวการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตรเป็นที่นิยมแพร่หลายในปัจจุบัน คือการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถนำทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษ ทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน ไปใช้ในสถานการณ์จริงในการเรียนภาษานั้นทักษะพื้นฐานมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ซึ่งทักษะการฟังเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากที่สุดทักษะหนึ่งเพราะในชีวิตประจำวันของคนเรา มีความจำเป็นที่จะต้องติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลโดยการฟังกระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้มีการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษโดยให้ผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ สามารถใช้

ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ใช้แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น ส่งผลให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก (กรมวิชาการ, 2545) แต่จากการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ผ่านมายังคงมีปัญหาและอุปสรรคหลายอย่างทั้งจากตัวครูผู้สอนและผู้เรียน เช่น ปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อภาษาอังกฤษไม่กล้าแสดงออก ขาดความมั่นใจในตนเอง คิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยากเกินไป (สิริ แหวนทอง, 2539) แม้ว่าการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในประเทศไทยเริ่มต้นมานานแล้วแต่กลับปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ (วรพงษ์ สุภูตะโยธิน, 2542)

ภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังที่ แรนดอล์ฟ กล่าวถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษว่า ไม่มีภาษาใดที่ใช้ในแวดวงการศึกษา หรือใช้เป็นภาษาต่างประเทศได้มากเกินไปกว่าภาษาอังกฤษ ดังนั้น ภาษาอังกฤษ จึงเป็นภาษาสากลที่ใช้ติดต่อกันอย่างแพร่หลายในทุกประเทศทั่วโลก แม้แต่ในการประกอบอาชีพภาษาอังกฤษก็เป็นสื่อกลางในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ และภาษาอังกฤษนี้ยังส่งผลต่อความก้าวหน้าของบริษัทอีกด้วย เนื่องจากความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษของพนักงาน โดยเฉพาะผู้ที่มีตำแหน่งสูงขึ้น ต้องใช้ความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษมากขึ้น และในปี 2558 ในฐานะที่ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จึงมีความจำเป็นต้องเตรียมบุคลากร ให้มีความรู้ ความถนัดด้านการสื่อสารทางภาษาอังกฤษมากเป็นอย่างยิ่ง (ทองคำ พานจันทร์, 2545)

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยและวิธีการสอนที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางภาษาอย่างเป็นกระบวนการ ตามลำดับ โดยเริ่มจากการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดก่อน แล้วค่อยพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนพว่งงานวิจัยของ วันทนี ไพรินทร์ (2547) เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่1ที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางผลคือนักเรียนมีความสามารถในการฟังดีกว่าการพูด ซึ่งความสามารถในการฟังนี้ช่วยพัฒนาความสามารถในการพูดให้ดีขึ้นด้วยสอดคล้องกับงานวิจัยของ แรกขวัญ ครอบงาม (2547) เรื่องการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางระดับชั้นประถมศึกษาปีที่3พบว่าวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นวิธีสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิธีสอนที่พัฒนาทักษะการฟังที่นำไปสู่การพูดได้และจากบทความของอีโกและตินา (Eko&Tina, 2000) เรื่องการใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางในชั้นเรียนระดับประถมศึกษาพบว่าเด็กสนุกสนานกับการตอบสนองโดยใช้ภาษาท่าทางมากกว่าภาษาเขียน วิธีการสอนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยศึกษามีหลากหลายวิธีและวิธีที่มีความเหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งเหมาะสมกับลักษณะและวัยของผู้เรียนที่อยู่ในวัยเริ่มเรียนพบว่าวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response : TPR) ที่คิดขึ้นเองโดย แอชเชอร์ ที่ได้แนะนำแนวคิดที่เน้นความเข้าใจมาทดลองและมีเหตุผลกว่าการเรียนภาษาจะได้ผลช้าถ้าผู้เรียนรีบร้อนที่จะพูดเร็วเกินไปก่อนที่จะสามารถฟังภาษาให้เข้าใจ วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นวิธี

สอนภาษาโดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายที่เกิดขึ้นจากการฟังอย่างเข้าใจแล้วผู้เรียนปฏิบัติตามคำสั่งที่ได้ฟังก่อนที่จะพูดออกไป การสอนที่น่าสนใจประเภทหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้ดี ไม่ว่าจะเป็นภายใน หรือภายนอกห้องเรียนก็ตาม คือ การใช้เพลงภาษาอังกฤษ เนื่องจากเพลงเป็นสิ่งที่ใกล้ชิดกับชีวิตมนุษย์ สามารถทำให้ความรู้สึกผ่อนคลายหรือคล้อยตามได้ หากฟังได้ง่าย ดังนั้นหากนำเพลงมาปรับปรุงพัฒนาเป็นสื่อช่วยเหลือในการสอนภาษาอังกฤษ จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ เพลิดเพลิน ไม่รู้สึกอึดอัด หรือตึงเครียด เป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียน ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนได้เรียนรู้รู้อย่างสร้างสรรค์ (อดิศา เบญจรัตน์ นานนท์ และคณะ, 2522) ซึ่งในบทเพลงภาษาอังกฤษนั้น ยังมีโครงสร้างภาษา ศัพท์ และสำนวนตลอดจนการออกเสียง ซึ่งเป็นภาษาที่สื่อสารในชีวิตประจำวัน การใช้เพลงเป็นส่วนหนึ่งในการสอนจะช่วยพัฒนาให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ในการสื่อสารและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง

จะเห็นได้ว่าภาษาอังกฤษ เป็นภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสาร ซึ่งมีความสำคัญต่อการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้าสู่ยุคประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(AEC) และยังมีผลต่อความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ นอกจากนี้ในชีวิตประจำวัน ทักษะที่ใช้ในการสื่อสารมากที่สุด คือ ทักษะการฟัง ซึ่งเป็นทักษะที่มีความสัมพันธ์กับการพูด อ่าน และเขียน หากทักษะการฟังไม่ดีย่อมส่งผลกระทบต่อทักษะที่เหลือดังกล่าวด้วย อันจะส่งผลให้ประสิทธิภาพในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้อยลง (Arafat Hamouda, 2012) และการเรียนภาษาอังกฤษให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น ต้องเกี่ยวเนื่องกับทัศนคติของผู้เรียนด้วย ดังนั้น การใช้สื่อการสอนโดยใช้กิจกรรมเพลง จะช่วยพัฒนาทักษะการฟังของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น อีกทั้งยังสร้างบรรยากาศที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ อันจะส่งผลให้ผู้เรียนมีทัศนคติและเจตนาที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นเป็นเหตุที่ทำให้ทราบถึงความสำคัญและความจำเป็นในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้สอนจำเป็นต้องใช้ทักษะในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้าน การฟัง พูด อ่าน และเขียน มาใช้ประกอบเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ทักษะในการสื่อสารที่สามารถสื่อได้สะดวกและรวดเร็ว คือทักษะการฟัง ซึ่งเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพราะผู้เรียนสามารถรับฟังสิ่งที่สอนหรือสื่อการสอนต่างๆ เพื่อรับข้อมูลเข้าสู่ตัวผู้ฟังเอง เพื่อเรียนรู้ หรือสามารถรับข้อมูลจากการฟังเรื่องนั้นๆ ได้ทันที หลังจากนั้น ผู้ฟังสามารถส่งกลับออกไป ซึ่งเป็นทักษะที่สามารถสื่อต่อไปยังการพัฒนาทักษะความสามารถทางด้าน การพูดได้ต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของทักษะการฟังเพลงภาษาอังกฤษ โดยเทียบกับเกณฑ์ 80/80

2.2 เพื่อศึกษาประสิทธิผลของทักษะการฟังเพลงภาษาอังกฤษ โดยเทียบกับเกณฑ์ 80/80

2.3 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาโดยใช้เพลงภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยนวัตกรรมของผู้วิจัย

2.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้ บทเพลงภาษาอังกฤษ

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

3.1 ได้แนวทางพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยใช้เพลงเป็นสื่อ

3.2 เป็นแนวทางสร้างทัศนคติในการเรียนรู้แก่นักศึกษา

3.3 เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูอาจารย์ และผู้สนใจสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอน หรือในชีวิตประจำวัน

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จำนวน 13 รูป/คน ซึ่งเป็นการเลือกแบบเจาะจง เนื่องจากผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติการสอนวิชา ทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ 1 (English Listening and Speaking 1) ในภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2563 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1)เพลงสำหรับการสอนการฟัง ในการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ของนักเรียน โดยผู้วิจัยได้นำเนื้อหา คำศัพท์และรูปแบบของการใช้ประโยคต่างๆ ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้มาใช้ในการเขียนในครั้งนี้ โดยใช้เพลงจากซึ่งเกี่ยวกับรูปแบบของประโยคชนิดต่างๆ ซึ่งประกอบ แบบทดสอบ ดังนี้ คือ 2)แบบทดสอบก่อนเรียนประกอบด้วย แบบทดสอบก่อนเรียนแบบรวม จำนวน 30 ข้อ แบบทดสอบก่อนเรียนเรื่อง Greeting-Leave Taking แบบทดสอบก่อนเรียนเรื่อง Gratitude แบบทดสอบ ก่อนเรียนเรื่อง Opinions แบบทดสอบก่อนเรียนเรื่อง Congratulatory แบบทดสอบก่อนเรียนเรื่อง Apology และแบบทดสอบก่อนเรียนเรื่อง Permission อย่างละ 20 ข้อ 3)แบบทดสอบระหว่างเรียน ประกอบด้วย แบบทดสอบระหว่างเรียนเรื่อง Greeting-Leave Taking แบบทดสอบระหว่างเรียน เรื่อง Gratitude แบบทดสอบระหว่างเรียนเรื่อง Opinions แบบทดสอบระหว่างเรียนเรื่อง Congratulatory แบบทดสอบระหว่างเรียนเรื่อง Apology และแบบทดสอบระหว่างเรียนเรื่อง Permission อย่างละ 20 ข้อ 4)แบบทดสอบหลังเรียนประกอบด้วย แบบทดสอบหลังเรียนแบบรวม จำนวน 30 ข้อ แบบทดสอบ หลังเรียนเรื่อง Greeting-Leave Taking แบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง Gratitude แบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง Opinions แบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง Congratulatory แบบทดสอบก่อนเรียนเรื่อง Apology และแบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง Permission อย่างละ 20 ข้อ 5)แบบประเมินความพึงพอใจ หากคุณภาพ เครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความ

ถูกต้องในการใช้ภาษาและด้านอื่นๆ โดยใช้เทคนิค IOC ได้ค่า IOC ระหว่าง 0.67-1.00 และแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.77 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ส่วนสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที่ t-test แบบ Independent Samples และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวโดยใช้สถิติ F-test

5. ผลการวิจัย

5.1 ผลการวิเคราะห์หาข้อมูลประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้เพลงภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ที่มีประสิทธิภาพ 80/80 พบว่า คะแนนจากการทดสอบระหว่างเรียนรายบุคคล และจากการทดสอบปฏิบัติท้ายแผน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 430.16 จากค่าคะแนนเต็ม 520 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.72 แสดงว่า แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้เพลงภาษาอังกฤษ วิชาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ 1 (English Listening and Speaking 1) ของนักเรียนชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด มีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 82.72

คะแนนเฉลี่ยจากการสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียนรายบุคคล และจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทแต่ละบท มีค่าเฉลี่ย 430.16 คิดเป็นร้อยละ 82.72 และคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 24.69 ร้อยละ 83.06 ดังนั้น แนวการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้เพลงภาษาอังกฤษ วิชาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ 1 ของนักเรียนชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จึงมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

คะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ของนักเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้เพลงภาษาอังกฤษ วิชาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ 1 (English Listening and Speaking 1) ของนักเรียนชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.92 แสดงว่ามีประสิทธิภาพของผลลัพธ์(E_2) เท่ากับ 83.06

5.2 ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้เพลงภาษาอังกฤษ วิชาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ 1 (English Listening and Speaking 1) ของนักเรียนชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด โดยใช้สูตร $E.I$ จากคะแนนทดสอบก่อนเรียน และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียน มาหาค่าดัชนีประสิทธิผล ปรากฏผลดังตารางที่ 4

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้เพลงภาษาอังกฤษ วิชาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ 1 (English Listening and Speaking 1) ของนักเรียนชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

คะแนนทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ผลรวมของ คะแนนทดสอบ	ดัชนีประสิทธิผล E.I.
ทดสอบก่อนเรียน	13	30	233	0.5796
ทดสอบหลังเรียน	13	30	324	

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้เพลงภาษาอังกฤษ วิชาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ 1 (English Listening and Speaking 1) ของนักเรียนชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด มีค่าเท่ากับ 0.5796 คิดเป็นร้อยละ 57.96

5.3 ผลการวิเคราะห์หาความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้เพลงภาษาอังกฤษ วิชาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ 1 (English Listening and Speaking) ของนักเรียนชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้เพลงภาษาอังกฤษ วิชาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ 1 (English Listening and Speaking 1) ของนักเรียนชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องที่ผู้เรียนชอบ	4.46	0.51	มีคุณภาพและความเหมาะสมมาก
2. เนื้อหาที่เรียนไม่ยากเกินไป	4.23	0.48	มีคุณภาพและความเหมาะสมมาก
3. เรื่องที่เรียนมีความสนุกสนานและให้ความเพลิดเพลิน	4.50	0.63	มีคุณภาพและความเหมาะสมมาก
4. เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องที่นำไปใช้ประโยชน์ได้	4.66	0.56	มีคุณภาพและความเหมาะสมมากที่สุด
5. ผู้เรียนมีแผนในการทำงานร่วมกับเพื่อน	4.20	0.67	มีคุณภาพและความเหมาะสมมาก

หัวข้อการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
6. ผู้เรียนมีความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม	4.30	0.61	มีคุณภาพและความเหมาะสมมาก
7. ผู้เรียนมีความมั่นใจในการเรียนและถามผู้สอนได้เมื่อไม่เข้าใจ	4.36	0.68	มีคุณภาพและความเหมาะสมมาก
8. ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มมีโอกาสแสดงความคิดเห็น	4.50	0.62	มีคุณภาพและความเหมาะสมมาก
9. ผู้เรียนทุกคนให้ความร่วมมือและช่วยเหลือกันเป็นอย่างดี	4.53	0.62	มีคุณภาพและความเหมาะสมมากที่สุด
10. ผู้เรียนในกลุ่มยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	4.40	0.62	มีคุณภาพและความเหมาะสมมาก
11. สื่อประกอบการสอนมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาและช่วยให้เข้าใจบทเรียนมากยิ่งขึ้น	4.30	0.62	มีคุณภาพและความเหมาะสมมาก
12. ผู้สอนสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ขณะที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมเสมอ	4.30	0.49	มีคุณภาพและความเหมาะสมมาก
13. ผู้สอนมีความเป็นกันเอง เอาใจใส่ และให้คำแนะนำแก่เรียนอย่างทั่วถึง	4.06	0.51	มีคุณภาพและความเหมาะสมมาก
14. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนมากขึ้น	4.40	0.49	มีคุณภาพและความเหมาะสมมาก
15. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนที่ใช้แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้ เพลงภาษาอังกฤษ	4.80	0.58	มีคุณภาพและความเหมาะสมมากที่สุด
โดยรวม	4.40	0.58	มีคุณภาพและความเหมาะสมมาก

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬารราชวิทยาลัย มีความพึงพอใจในการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้เพลงภาษาอังกฤษ วิชาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ 1 (English Listening and Speaking 1) โดยรวมอยู่ในระดับมีคุณภาพและความเหมาะสมมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 และมีความพึงพอใจในการเรียนรู้รายข้ออยู่ในระดับมีคุณภาพและความเหมาะสมมากถึงคุณภาพและความเหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 4.06–4.80 โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนตามแบบประเมินของลิเคอร์ท(Likert) เป็นแบบมาตรฐานส่วนประมาณค่า(Rating Scale) กำหนดระดับการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมเป็น 5 ระดับ ดังนี้ คะแนนเฉลี่ย 4.51–5.00 มีคุณภาพและความเหมาะสมมากที่สุด, คะแนนเฉลี่ย 3.51–4.50 มีคุณภาพและความเหมาะสมมาก, คะแนนเฉลี่ย 2.51–3.50 มีคุณภาพและความเหมาะสมปานกลาง, คะแนนเฉลี่ย 1.51–2.50 มีคุณภาพและความเหมาะสมน้อย, คะแนนเฉลี่ย 1.00–1.50 มีคุณภาพและความเหมาะสมน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2535)

6. อภิปรายผลการวิจัย

6.1 จากผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัยโดยใช้เพลงภาษาอังกฤษ ที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เท่ากับ 82.72/83.06 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มาริสา กาสวรรณ์ (2555) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิผลของกิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษต่อการเรียนรู้และความคงทนของคำศัพท์ และทักษะการพูด พบว่า พฤติกรรมการเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเรียนรู้คำศัพท์และทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พฤติกรรมการเรียนทั้ง 4 ด้าน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ในทิศทางเดียวกัน หมายความว่า นักเรียนจะทำคะแนนคำศัพท์ได้ดีเมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมในการทำกิจกรรมดังกล่าวทั้ง 4 ด้าน ในระหว่างเรียนด้วยกิจกรรมเพลง

6.2 จากผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 57.96 หลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งส่งผลให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ทางการฟังได้สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรวลีย์ จันทร์อ่อน (2555) การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ 2 โดยใช้บทสนทนาภาษาอังกฤษจากแถบบันทึกเสียง ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2/9-2/11 สาขาภาษาต่างประเทศ ปีการศึกษา 2555 อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พบว่า คะแนนก่อนเรียน และหลังเรียนการฟังภาษาอังกฤษ นักเรียนสาขาต่างประเทศ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2/9-2/11 จำนวน 94 คน มีค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนการเรียน 6.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.183 ค่าเฉลี่ยคะแนนหลังการเรียน 7.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.671 มีค่า t-test เท่ากับ 1.161 และทดสอบสมมติฐานมีนัยความสำคัญในระดับ 0.05

6.3 จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ของนักเรียนโดยใช้เพลงภาษาอังกฤษ ด้วยนวัตกรรมของผู้วิจัยแล้ว ปรากฏว่า ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน ของนักเรียนชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มีค่าคะแนนสูงถึง 324 คะแนน คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 83.07 ในขณะที่ค่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน มีค่าคะแนน เท่ากับ 233 คะแนน คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 59.74 ซึ่งมีค่าสูงกว่าถึง 91 คะแนน หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 23.33 ส่งผลให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ทางการฟังได้สูงขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญนคร ศิริจันทร์ (2560) ที่ได้ศึกษาการสร้างและพัฒนาชุดฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษจากเพลงสากลวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม (อ30209) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสว่างแดนดิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษจากเพลงสากล วิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม (อ30209) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสว่าง

แดนดิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6.4 จากผลการสำรวจแบบสอบถาม การจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้เพลงภาษาอังกฤษ ซึ่งทำให้นักเรียน ได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ ช่วยเหลือกัน และกัน รวมทั้งได้ทำกิจกรรมจากแบบฝึกทักษะ เนื้อหาและแบบทดสอบ เป็นเรื่องที่ผู้เรียนชอบ ทำให้นักเรียน กล้าแสดงออก และเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน จึงทำให้ผู้เรียน มีความพึงพอใจ ในการจัดการ เรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้เพลงภาษาอังกฤษ โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ ตั้งแต่ 4.00–4.46 โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยระดับความพึงพอใจ ของนักเรียนต่อแผนการจัดการกิจกรรมการ เรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงภาษาอังกฤษ เท่ากับ 4.24 ซึ่งข้อ 11 ด้านสื่อ ประกอบการสอนมีความสัมพันธ์กับเนื้อหา อยู่ในเกณฑ์สูงสุดเป็นอันดับแรก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 อันดับที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับข้อ 13 โดยมีความสัมพันธ์กับเนื้อหา ข้อ 3 เรื่องที่เรียนมีความสนุกและให้ความเพลิดเพลิน ข้อ 4 เนื้อหาที่เรียน เป็นเรื่องที่น่าสนใจประโยชน์ได้และ ข้อ 13 ผู้สอนมีความเป็นกันเอง เอาใจใส่และให้คำแนะนำผู้เรียน อย่างทั่วถึง อันดับที่ 3 ได้แก่ ข้อ 9 ผู้เรียนให้ความร่วมมือและช่วยเหลือซึ่งกันและกันเป็นอย่างดี โดย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 อันดับที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับข้อ 10 โดยมีความสัมพันธ์กับเนื้อหา ข้อ 2 เนื้อหาที่เรียนไม่ยากเกินไป ข้อ 6 ผู้เรียนมีความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม ข้อ 8 ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มมีโอกาสแสดงความคิดเห็น ข้อ 14 ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนมากขึ้น และข้อ 15 ผู้เรียนชอบแผนการเรียนที่ใช้เพลงภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน อันดับที่ 5 ได้แก่ ข้อ 7 ผู้เรียนมีความมั่นใจในการเรียนและซักถามผู้สอนได้เมื่อไม่เข้าใจ โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 และอันดับที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ข้อ 5 ผู้เรียนมีแผนในการทำงานร่วมกับเพื่อน และข้อ 10 ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ส่วนอันดับ สุดท้าย แม้จะมีคะแนนต่ำกว่าเพื่อน แต่ก็ยังอยู่ในเกณฑ์มาก ได้แก่ ข้อ 12 ผู้สอนสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมในขณะที่ทำการสอนสม่ำเสมอ โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 แปลผลอยู่ในระดับมาก ถึง มากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ เนาวรัตน์ อินทรประสิทธิ์ (2558) ที่ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมเพลง ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการออกเสียงต่อเนื่องกันในภาษาอังกฤษ พบว่า ผลสัมฤทธิ์การออกเสียง ต่อเนื่องกันในภาษาอังกฤษของนักศึกษา หลังจากใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสรุปได้ว่า กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษ ในการเชื่อมโยงเสียงต่อเนื่องกัน ช่วยส่งเสริม และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงต่อเนื่องกันในภาษาอังกฤษของนักเรียน

7. องค์ความรู้ใหม่

จากการวิจัยครั้งนี้ องค์ความรู้ที่ได้รับมีดังต่อไปนี้ 1) ผู้เรียนได้ทราบว่า การเรียนภาษาอังกฤษผ่านเพลงไม่จำเป็นต้องใช้เวลามาก เพราะสามารถฟังเพลงติดตัวฟังได้ทุกที่ไม่จำเป็นต้องจำกัดเวลา และสถานที่ที่สามารถเรียนรู้และฟังได้ทั้งในรถห้องครัว หรือแม้กระทั่งขณะที่ทำกิจกรรมอื่นๆ ได้ เช่น อาบน้ำ โดยเฉพาะฟังเพลงที่ชอบซ้ำแล้วซ้ำเล่าโดยไม่มีเบื่อ 2) เสียงเพลงช่วยเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ ทั้งท่วงทำนองและจังหวะให้เราเพลิดเพลิน มีความคุ้นเคยกับเสียงภาษาอังกฤษมากขึ้น ช่วยให้สามารถโฟกัสไปที่การออกเสียง ความเข้าใจจังหวะน้ำเสียงและจังหวะของภาษาอังกฤษมากขึ้นอีกทั้งเนื้อร้องในเพลงนั้นก็ยิ่งทำให้เราจดจำเรียนรู้คำศัพท์ในภาษาอังกฤษได้ง่ายมากกว่า หากเราฟังเพลงนั้นบ่อยๆ เราจะซึมซับคำศัพท์ใหม่ๆ ในเพลงนั้นๆ ได้อย่างง่ายดายเลยละค่ะ ซึ่งเป็นที่พิสูจน์กันมาแล้วว่าการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากเสียงเพลงนั้นมีประสิทธิภาพมากกว่าการมานั่งจดคำศัพท์หรือนั่งท่องจำธรรมดาๆ 3) เสียงเพลงช่วยในเรื่องของความเข้าใจเสียงเพลงช่วยให้เราสามารถจดจำการลำดับของรูปประโยค และการเรียนรู้รูปประโยคในภาษาอังกฤษได้ดีกว่าการ ฟังหรือท่องจำธรรมดาๆ เสียงเพลงจะช่วยให้เราได้เรียนรู้การจับใจความประโยคแบบองค์รวม และด้วยบริบทแบบองค์รวมนี้ จึงทำให้เราสามารถเข้าใจสิ่งที่จะสื่อได้มากกว่า 4) เสียงเพลงช่วยในเรื่องของการออกเสียงที่ถูกต้อง ขณะที่ร้องเพลงหรือกำลังฟังเพลงภาษาอังกฤษ เราจะให้ความสนใจกับจังหวะ ท่วงทำนองและโทนเสียงของเพลง เมื่อเราให้ความสำคัญกับสิ่งเหล่านี้จะทำให้เราเรียนรู้ในการขยับปากตามเสียงได้อย่างถูกต้อง และทำให้เราสามารถออกเสียงได้ดี นอกจากนี้การฟังเพลงและฝึกร้องตามเพลงบ่อยๆ ยังช่วยให้เราสามารถพูดได้อย่างเป็นธรรมชาติ 5) เสียงเพลงช่วยให้สมองตื่นตัวเสียงเพลงเป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนทุกชนชาติต่างชื่นชอบ เพราะการฟังเพลงจะช่วยให้ผู้ฟังรู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลิน ดังนั้นหากเราใส่เสียงเพลงลงไปใน การเรียนภาษาอังกฤษที่น่าเบื่อ ก็จะช่วยให้การเรียนภาษาอังกฤษนั้นมีความสุขสนุกสนานมากยิ่งขึ้น และโดยธรรมชาติของมนุษย์นั้น มนุษย์จะเรียนรู้ได้ดีหากเพลิดเพลินหรือมีความสุขกับสิ่งที่ทำ ดังนั้น การใส่เสียงเพลงลงไปใน การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จะช่วยให้เราสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

8.1.1 ผู้บริหาร อาจารย์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำไปเป็นแนวทางพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยใช้เพลงเป็นสื่อและเป็นแนวทางสร้างทัศนคติในการเรียนรู้แก่นักศึกษา ผู้สนใจสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนหรือในชีวิตประจำวันได้

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

8.2.1 ควรมีการชี้แจงให้ผู้เรียนทราบก่อนเรียน เพื่อให้เข้าใจถึงบทบาทและพฤติกรรมในการเรียนรู้ ให้เข้าใจ ถึงผลของการเปิดโอกาสให้ตนเองและผู้อื่นในการมีส่วนร่วมให้มากที่สุด รวมทั้งการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็น ตลอดจนอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และทักษะการฟังได้อย่างมีอิสระ

8.2.2 ครูผู้สอนควรให้การสนับสนุน และเปิดโอกาสให้นักศึกษา ได้แสดงออกและร่วมกิจกรรมมากที่สุด ภายใต้การแนะนำ การดูแลเอาใจใส่ ตลอดจนให้คำปรึกษาและแก้ไขข้อบกพร่องทันทีที่พบ เพื่อเป็นการกระตุ้นและช่วยให้ผู้เรียนดำเนินการแก้ไขพฤติกรรมการเรียนรู้ได้อย่างเต็มความสามารถของแต่ละบุคคล ทำให้ผู้เรียนสามารถจดจำได้ดีมากขึ้น แทนที่จะปล่อยให้ผิดพลาด เพราะกลัวผู้เรียนจะประหม่าหรือกลัว ซึ่งอาจส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจผิดว่า ที่ทำไปถูกต้อง และฝังใจจำ อีกทั้งควรช่วยเหลือแก้ไขสถานการณ์ เพื่อลดความวิตกกังวลและความเครียดในการเรียนรู้

8.2.3 เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อาจปรับให้เหมาะสมได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับเนื้อหาของแต่ละแผน ซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถ กลยุทธ์ และดุลยวิญจของผู้สอน

8.2.4 ผู้สอนไม่ควรใจร้อนรีบด่วนสรุปบทเรียนช่วยผู้เรียน เพราะอาจทำให้ผู้เรียนขาดความพยายามในการฟัง คิด และจดจำ ซึ่งกิจกรรมการฝึกทักษะต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการ ฟัง พูด อ่าน หรือเขียน ย่อมต้องอาศัยการฝึกฝน เพื่อให้เกิดทักษะและวิเคราะห์ ทำความเข้าใจรายละเอียดและข้อมูลได้อย่างถูกต้อง

8.2.5 หลังจากผู้เรียนทำกิจกรรมแล้ว ผู้สอนควรแจ้งผลการปฏิบัติงานให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบผลงาน และความรู้ของตนเองเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจและทำความเข้าใจกับเรื่องที่ยังไม่ถูกต้อง

8.2.6 ในการนำเสนอในชั้นเรียนขอให้ผู้เรียนควรเปิดโอกาสให้เพื่อนทุกคนในกลุ่ม มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือให้คำแนะนำด้วย โดยผู้สอนคอยให้คำแนะนำและดูแลอย่างใกล้ชิด

8.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

8.3.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกับวิธีสอนโดยใช้วิธีสอนแบบอื่น กับการใช้เพลงภาษาอังกฤษ ในเนื้อหาและระดับชั้นเดียวกัน

8.3.2 ควรมีการวิจัยศึกษาผลการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง โดยใช้เพลงภาษาอังกฤษ โดยศึกษาตัวแปรอื่นๆ เช่น อายุ เพศ เป็นต้น

8.3.3 ควรนำผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้เพลงภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นไปทดลองหาประสิทธิภาพ และประสิทธิผลกับระดับการศึกษาอื่นที่ต่างกัน หรือสถาบันการศึกษาต่างประเทศ เพื่อจะได้ข้อสรุปผลการศึกษาค้นคว้าที่กว้างขวางมากขึ้น

8.3.4 ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังโดยใช้เพลงภาษาอังกฤษต่อการเรียนรู้หลักสูตรอื่นๆ ต่อไป

9. บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ : ศรุสภาลาดพร้าว.
- ขวัญนคร ศิริจันทร์. (2560). รายงานการสร้างและพัฒนาชุดฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษจากเพลงสากล วิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม (อ30209) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสว่างแดนดิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23. สกลนคร : โรงเรียนสว่างแดนดิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23.
- ทองคำ พานจันทร์. (2545). การเปรียบเทียบผลสมฤทธิ์ทางการเรียนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชินีบูรณะที่สอนโดยใช้เพลงกับการสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธีรวิทย์ ภิญโญณัฐกานต์. (2553). พูดภาษาอังกฤษอย่างไรให้ฝรั่งรู้เรื่อง British VS American. สืบค้นเมื่อ 24 มีนาคม 2564. จาก <http://www.sudipan.net/phpBB2/viewtopic>
- เนาวรัตน์ อินทรประสิทธิ์ และอาคม สระบัว. (2558). การใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการออกเสียงต่อเนืองกันในภาษาอังกฤษ. คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- มารีสา กาสวรรณ์. (2555). ประสิทธิภาพของกิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษต่อการเรียนรู้และความคงทนของศัพท์และความสามารถในการพูด. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- แรกขวัญ ครอบงาม. (2547). การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- วรพงษ์ สุภูตะโยธิน. (2542). การศึกษาพฤติกรรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- วันที ไพรินทร์. (2547). การพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคลองทวีวัฒนา ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบการ
ตอบสนองด้วยท่าทาง. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
ในฐานะภาษาต่างประเทศ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สิริ แหวนทอง. (2539). ภาษาอังกฤษกับนักเรียนไทย. สารพัฒนาหลักสูตร. 15(1). 51-54.
- อดิศา เบญจรัตน์นันท์ และคณะ. (2552). กิจกรรมและสื่อเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษ. วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 5(2). 173-196.
- อรวัลย์ จันทร์อ่อน (2555). พัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการ
สื่อสารทางธุรกิจ 2 โดยใช้บทสนทนาภาษาอังกฤษจากแถบบันทึกเสียงของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2/9 – 2/11 สาขาภาษาต่างประเทศปีการศึกษา 2555
อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. สืบค้นเมื่อ 24 มีนาคม 2564. จาก [http://www.hu.ac.th/
Conference/conference2014/proceedings/data/3511/3511-5.pdf](http://www.hu.ac.th/Conference/conference2014/proceedings/data/3511/3511-5.pdf)
- Arafat Hamouda. (2012). Listening Comprehension Problems-Voices from the Classroom.
Language in India. 12(8). 1-49.
- Eko, J. and Tina, A. (2000). **TPR in the Primary Classroom Skills.** Retrieved 24 March
2021. From www.longman-elt.comMcKay